

[Kurt Hansen.]

Forslaget fra de kristelige og de konservative er efter min opfattelse en klar støtte til småborgerskabet. Det er rent og skært et udtryk for en gammelliberalistisk holdning, som den moderne industrikapital og dens allierede jo faktisk har taget afstand fra. Industrikapitalens talerør Børsen var blandt de allerførste til at tage afstand fra dette forslag. Venstre og socialdemokratiet i fællesskab forsøger godt nok at lægge op til, at der må komme noget samarbejde inden for de faglige organisationer og Arbejdsgiverforeningen om, hvordan vi kan klare de her ting, men de er trods alt for snu til at hoppe på sådan en klam fidus som den, der er lagt frem fra de kristeliges og de konservatives side. Det classesamarbejde, der er lagt op til igennem LO-toppen og igennem socialdemokratiet, samarbejde med Arbejdsgiverforeningen om at få en eller anden form for præcisering eller en eller anden form for såkaldt stramning, mener jeg vi må være med til at kæmpe imod på alle mulige måder. Classesamarbejdet i organisationerne er simpelt hen en meget vigtig ting at få bekæmpet. Derfor skal de naturligvis ikke splittes op. Hvis arbejderne rundt omkring på arbejdspladserne i forskellige situationer står splittet, hvis de ikke kan optræde kollektivt og solidarisk, så er det da oplagt, at de enkelte virksomhedsejere og de enkelte kapitalejere har langt større mulighed for at skabe splid og forsøge på at spille arbejdere ud imod hinanden, end tilfældet var, hvis parolen i stedet for hed sammenhold og kollektiv handling.

Classesamarbejdet, som jeg omtalte før, vil vi af al kraft være med til at bekæmpe, når og hvor som helst det fremtræder. Fagforeningens rolle i det kapitalistiske samfund er at være med til at sælge varen arbejdskraft så dyrt som muligt. Derfor skal de ikke splittes, men classesamarbejdet bekæmpes og fagforeningerne styrkes, så de langt bedre end i dag er i stand til at varetage deres reelle opgave: at være arbejderklassens organisationer i kampen for bedre løn- og arbejdsforhold.

Efter hvad der er blevet sagt fra flere ordføreres side, synes jeg, det står klart, at flere eller faktisk alle sammen af de mere vidtgående og de mest reaktionære forslag vil blive afvist, men som socialdemokratiet har ud-

talt det vidt og bredt på det seneste, ser det altså ud, som om der er lagt op til en eller anden form for såkaldt tydeliggørelse af straffeloven. Denne tydeliggørelse er i lige så stor udstrækning som de øvrige forslag et anslag mod lønarbejdernes aktionsmuligheder og et yderligere led i forsøgene på at disciplinere arbejdskraften. Inden for de seneste år er arbejderklassen blevet mødt med det ene statslige overgreb efter det andet. Det ene forlig efter det andet har undergrævet og udhulet reallønnen, for at staten i så stor udstrækning som muligt kan komme den „betrængte“ privatkapital til undsætning, når den kræver det. Når der skal laves indkomstpolitik, når der skal laves overenskomstovergreb og andre former for overgreb mod lønarbejderne, så viser staten sig at være yderst behjælpelig. Når arbejderne så stritter imod og kæmper for at gendrive de statslige indgreb, så svares der igen med forringelser af kampmulighederne, som det også er blevet gjort i den her situation, hvor straffeloven nu skal tydeliggøres, som man så smukt kalder det.

Dette passer naturligvis som hånd i handske. Først forringer man forholdene for arbejderne, når de kæmper, og når de kæmper, skal der også laves love, som kan forhindre aktionerne. Jo, talen om den uvildige stat, der deler sol og vind lige, bliver det for flere og flere klart er et stort fupnummer, der snart er lige så gennemhullet som en si, der har været ubrugt de sidste 20 år.

Overgrebene hænger naturligvis meget nøje sammen med den store arbejdsløshed, som igen er et produkt af den kapitalistiske verdenskrise. Det er klare forsøg på at få arbejderklassen og de øvrige lønarbejdere til at betale omkostningerne ved kapitalismens selvskabte krise.

Hvis dette skal afvises, kan det kun ske igennem en aktiv modoffensiv ude på arbejdspladserne og øvrige steder i samfundet. De seneste aktioner, den på papirfabrikken i Bækkelund og den på fotolaboratoriet Info, er selvfølgelig den direkte årsag til, at vi har en debat her i dag af denne karakter. Her kæmpede arbejdere og fagforeningen for, at uorganiseret og underbetalt arbejdskraft ikke skulle undergrave de overenskomster, som ikke er for gode i forvejen. Disse blokader kunne godt have været endnu mere effektive, end de faktisk var det. Der er andre